

Noul Ierusalim

Text biblic : Apocalipsa 21:10-21

Versetul de aur

Zidul cetății avea douăsprezece temelii, și pe ele erau cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului. Apoc 21:14

Introducere

Deși sunt foarte multe lucruri frumoase în lume, ele sunt doar o palidă reflectare a locului pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru poporul său. Apostolului Ioan i s-a arătat o viziune a acestui loc ceresc, unul mai etern și mai frumos decât oricare alt loc din lume.

Contextul lecției

În textul de astăzi, Ioan vede un oraș mare-cetatea sfântă- venind din ceruri. El o descrie într-o manieră care mișcă inimile credincioșilor pentru ceea ce pot aștepta. O comparație strânsă între viziunile lui Ezechiel și Ioan conține unele diferențe. Cu toate acestea, viziunea lui Ioan este în armonie fundamentală cu tradiția teologică care a stat la baza celei a lui Ezechiel. De-a lungul istoriei, poporul lui Dumnezeu s-a ținut ferm de adevărul că Dumnezeu va asigura poporului Său la sfârșitul timpurilor. Aceste viziuni, deși nu înfățișează neapărat o locație fizică, indică totuși credințioșia lui Dumnezeu față de poporul său.

I. Cetatea Sfântă coboară (Apoc 21: 10-14)

A. Gloria Eternă (v 11-12)

Viziunea orașului care coboară din cer servește ca o reprezentare a relației lui Dumnezeu cu umanitatea. Cetatea lui Dumnezeu, locul Lui de locuit, se va coborî pentru a fi între poporul său. Nu va mai fi nevoie de medierea dintre Dumnezeu și omenire. Dumnezeu va fi prezent cu poporul Său. Faptul că orașul este de la Dumnezeu reamintește oamenilor de punctul central al închinării lor: este îndreptat către „Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul” (Apocalipsa 21:6). El este vrednic de cea mai mare laudă și onoare din partea locuitorilor Cetății Sfinte, mireasa lui Hristos (21:9).

B. Perspectivă exterioară (v. 12-14)

Zidurile unui oraș erau un simbol al forței și unității sale. O cetate fără ziduri a semnalat slăbiciune și rușine (Neem 1:3-4; Prov 25:28).

Cu toate acestea, zidul Noului Ierusalim a servit un alt scop decât un zid pământesc. În viziunea lui Ioan, dușmanii Cetății Sfinte au fost distruși (Apoc 20:7-10,13-15). Prin urmare, acest zid nu servește la respingerea adversarilor. Mai degrabă, natura mare și înaltă a zidului păstrează slava și puritatea lui Dumnezeu (Apoc 21:26-27).

Cele 12 seminții ale lui Israel au fost temelia poporului lui Dumnezeu și, prin urmare, a Noului Ierusalim. Viziunea îi liniștește pe toți cei care ar auzi: tot poporul lui Dumnezeu va fi inclus în acea cetate (Evrei 11:39-40).

II. Detalii asupra Cetății Sfinte (Apoc 21: 15-21)

A. Măsurarea Cetății (v 15-17)

Noul Ierusalim se aseamănă cu dimensiunile sanctuarului interior al templului – Locul Preasfânt unde slava lui Dumnezeu a locuit în mijlocul lui Israel (1 Regi 6:20; 2 Cronici 3:8-9). Dumnezeu, în slava Sa, va trăi cu poporul Său în Noul Ierusalim (Apoc 21:3). Dimensiunile Cetății Sfinte atrag atenția asupra sfințeniei templului. În acest oraș ceresc nu este nevoie de Sfânta Sfintelor. Întregul oraș este, în esență, Locul Preasfânt. Un stadion are lungimea unei piste de curse grecești antice, aproximativ 200 de yards. Prin urmare, 12.000 de stadii ar fi aproximativ 1.300 de mile. Volumul estimat al acestui oraș este de 2 miliarde de mile pătrate! Acest fapt i-a determinat pe unii oameni să pună la îndoială validitatea viziunii lui Ioan. Nu ne putem imagina cum a „văzut” Ioan o asemenea vastitate. Dar el transmitea ceea ce Domnul voia să-i arate cu privire la întinderea și rolul orașului. Va fi un loc în care slava lui Dumnezeu este evidentă. Sfinții lui Dumnezeu din fiecare epocă se pot închina Lui în acest oraș (Apoc 5:9; 7:9; 21:24-26).

B. Materialul de construcție (v 18-21)

Includerea aurului în orașul etern poate fi o referire la paradisul inițial al grădinii Eden (Geneza 2:11-12). Cândva folosit pentru a indica frumusețea sau bogăția unei persoane (1 Petru 3:3; Apoc 3:18), aurul indica acum prezența lui Dumnezeu. Elementul rar a devenit acum comun, materialul pentru construirea unui întreg oraș. În plus, puritatea orașului a fost de neegalat, făcându-l pur ca sticla, mai rafinat decât poate produce mâna omului. Slava lui Dumnezeu și ideea de viață sunt reprezentate de această stradă curată. Ioan descrie un „râu cu apă vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul lui Dumnezeu” și care curge pe mijlocul acestei străzi de aur (Apoc 22:1). Asemenea copacilor de pe marginea străzii, pomul vieții stătea de ambele părți ale râului (Apoc 22:2)

CONCLUZII

Apostolul Ioan a folosit un limbaj viu pentru a descrie un oraș ceresc glorios și splendid. Spre deosebire de orașele pământești, orașul ceresc strălucește de strălucirea slavei lui Dumnezeu. Slava lui Dumnezeu strălucește prin oraș, mai vie și mai luminoasă decât lumina soarelui. Speranța noastră ca credincioși este că într-o zi ne vom închina lui Dumnezeu în acel oraș frumos și ceresc. Nu există nicăieri un loc ca acesta!

Ce trebuie să memorăm: Slava lui Dumnezeu este evidentă pentru toți să o vadă.